

Ao Vaks

V I B U K Ü T T P A R K U

Jutustus 3-es pildis.

Rootsis 1967/71.

Juv 1656/11

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K/15535-5

T e g e l a s e d :

Pärku	- 7 - 8 aastane tedretähnalise näoga sasispäine poisiklutt
Tädi Matilde	- Pärku ema öde, "uuenate võtetega lastekasvataja"
Preili Miisu-Näu	- uhke valge kiisu
Murr	- naabri koer
Kikas-Kukelee	- kukk linnaäärsest talust
Hulkur-Ints	- hulkur kass
Sinikelluke	) - suvelilled kasesalus
Karikakrad	

Igas poisis on osake Pärkut - mõnes rohkem mõnes vähem - !

Kahtlete selles? -

Siis külastage seda väikest aedlinna - põldude ja kasesalude keskel - maasüdames, seal elab Pärku, punase katusega kahekordses villas, aia sees.

Lavastajale.

II pildis on kõik loomad inimeste kombel riietatud - Murril pikad püksid, hele vest ja kõva-kübar. Prl. Miisu-Näu kannab valget õhulist pitskleiti, samasuguse kübara ja päevavarjuga ja selle juurde sobiva käekotiga. Kikas-Kukelee on kollastes tööpükstes, punapruunikas kuues ja nokaks-kujundatud mütsiga, Hulkur-Ints lapitud räbalates ja luitunud kaabuga.

Kõigil on aga vastavad sabad ja kõrvad, "nägu" ja vurrud jne.

Sissejuhatavaks eelmanguks.

Tädi Matilde: (Eesriide ees, kerges suvemantlis ja laia kaabuga)

Mina sain kiire ja lühikese teate - telefoni teel!
 See oli minu armas õde Heloonie, kes helistas: Matilde - kallid hing - see olen mina - Matilde, ütleb teema, - meie peame kohe Jakobiga, Jakob on minu õe mees - peame kohe mamma juurde sõitma, tükk teed linnast välja - mamma juurde, see on minu mamma kah -
 - mis seal siis lahti on? Ega ometi mõni tähtpäev -
 - ei! - Meie ei jõua enne hilisõhtut või ööd tagasi -
 - nagu harilikult! Ole pai - muidugi olen mina alati pai - jookse ümber nurga meile, meile - see on see punasekatusega kahekordne villa aia sees - jooksen pea iga päev seda teed - ümbernurga - meile ja teile!
 Ma ütlen: kui selline ümbernurga jookse tuleks olümpiamängude kavasse - võtaksin sellest osa, sest olen seda ala viimased seitse aastat hoolega treneerinud!
 - Jookse meile, vaat meie väike ingliske Pärku - (oh-kab) Pärku - on veel koolist koju tulemata - prae talle pannkooke, kirsimoosiga, pese ta korralikult puhtaks ja pane õigel ajal magama, lühidalt: prae, pese ja pane magama - see väike ingliske, Pärku.
 Lihtne asi - kuna mina olen just selliste väikeste "spets" - ja praegu teel - jooksmas ümber nurga -
 - m e i l e , sinna kus elab P ä r k u !

I pilt.

Pärku tuba villa katusekambris, õppimiselaia, raamaturiiuli, paari mugava tooli ja voodiga. Riiulil raamatuid ja ajakirju, varjatult väike tv-aparaat, ülemisel riiulil mudellennuk ja selle kõrval nagu ära eksinud - suur lilleline vaas suvelilledega, sinikellukeste ja karikakardegaga. Seintel vappe, lippe, pilte spordimeestest, kõige enam vibulaskjatest. Keskel lahtine rõdu avatud klaasuste ja kardinatega. Rõdu kaitseserva külge on sõlmitud jäme köis, mis ripub alla aeda. Vasakul toapoolle lahti-käiv uks, kust pääseb alla kööki ja teistesse eluruumidesse. Ukse kohale, üles lae alla, on taageldatud nõõride ja niitidega suur roheline riide-kott - arvatavasti telk - nagu "tiigri püüdmise võrk" puu otsa - ust lahti tõugates langeb see sisseastujale peale. Raamaturiiulil oleva vaasi küljest on viidud tugev niit üle toa voodi jala külge, samuti on niit rõdu ukse kardinalt üles lae alla, kus ripub ähvardavalt suur plekkpurg igasuguste kõrinatega seal sees.

On varasuvine pealelõuna. Aiast puude ladvust kostab lindude sädistanist.

Eesriie avaneb aeglaselt.

Alt aiast on kuulda ähkimist ja puhkimist, siis hakkab rõdu külge seotud köis liikuma.

Matilde: (kaabus ja suvemanilis, ilmub rõdu servale ja ronib ettevaatlikult rõdule).

Hiilisin ringi ümber maja - ja mis ma leidsin: maja taga kõik lilled maha tallatud ja lillepeenras sügav tee, mis viis siia rõdu alla - köie juurde, ronisin köit mööda üles - ja siin ma olen - Pärku toas! (Tuppa piiludes) tuba näib tühi olevat - aga ettevaatust! (Võtab mantli seljast: ta kannab lahtist pluusi, sõlmitud kaelarätikut ja püks-seelikut, millel lai mänguvöö kahe püstoli taskuga ja püstolitega, millistest üks "laetud" veepüstol. Tõmbab nahkkindad kätte ja siis uurib hoolega rõdu ukse ava ja kardinaid, leiab niidi kardina küljest, milline viidud üles plekkpurgi külge, villistades pikalt) Aa - siin see siis on, see esimene püünis! Seal lae all - plekkpurgi mürakas, vett täis muidugi! Selle seame kohe ümber (päästab niidi, tõmbab kardina pooleldi rõdu ukse ette ja seob siis niidi sinna külge, siis hiilib ettevaatlikult rõdult tuppa, kus avastab lillevaasi küljest tuleva niidi) Nii - poma number kaks! Päril kavalalt seatud - selle toome rõdule lähemale (päästab selle niidi voodi jala küljest ja seob rõdu ukse juurde tooli külge) Korras! Nähtavasti on siin selleks korraks kõik - vaatame kuidas all tubades lood on? (Liigub hiilivalt ukse juurde kavatsedes ust avada - tõmbab aga käe lingilt välkkiirelt tagasi) - Ukselink on alati kardetavamaid püüniseid: kas see on sissenäritud saapamäärdega või on midagi muud selle küljes (tõmbab sõrmega tasa üle lingi ja vaatab sõrme) - Pruun saapamaare - Oot! Siin on veel niidike ka küljes - läheb lae poole (vaatab üles) Oh, helde vägi! Lae alla on üles seatud päris tiigripüüdmise lõks - ehtne Nairoobi-moell Aafrikast! Kõik on piasiasjadeni ettevalmistatud Tädi Matilde tulekuks! - Millal? Kust ta selle aja võttis? Nüüd ma tean - vaike ingliske ei ole täna üldse koolis olnud! Seda ka veel - (laskub ohkega toolile, kuhu peidetud "naeru-

toos", milline hakkab kähinal naerma, Matilde hüppab tootlilt) See veel puudus! - üheks sekundiks unustad ettevõtte - siin see on! - See toos võib ka väga hästi Parku voodis puhata! (peidab toosi voodisse vaiba alla).

(Korraga kostab aiast koera haukumist, kuulda kivide vihinat, siis koera niuksatus ja vingumine - mis sama äkki vaikib).

- Matilde: See on Parku - nüüd sai naabri Murr jälle täistabamuse! Oh! ma ütlen küll - seda väänkaela! (Kuuldub köie klobinat rõdult). Juba ta tuleb oma salateed mööda üles - nüüd valvel! (Tombub raamaturiuli varju, seades kaelarätiku näokateks ja käed revolvri taskutele, jääb nõnda ootama).
- Parku: (ronib üle rõdu serva sisse, pistab pea kardina vahelt tuppä, piilub ringi) Tädi Matilde ei ole veel siia jõudnud! (lökkab kardina eemale, astudes tuppä, samas langeb kardina külge kinnitatud plekkpurk mürtsatuse ja plärinaga tema ette maha) Oeh - ! (hüppab ehmatahes tuppä, takerdudes samas riiulilt tulevasse lillevaasi niiti - vaas lilledega langeb maha kildudeks) Oi-oi! Kuidas see niit siis siin oli - ?! (Uurib niiti. Väljast kostab kassi pikka näugumist) Mis? Seal on ju Näu - (piilub välja) eile ma panin sellele valgele volaskile hiirelõksu sappa - ja täna julgeb ta juba jälle tulla siia näuguma - oot, oot - ! paar noolt teevad ta pakkadele tule alla - (ronib rutuga voodi alla, selle põhja seest vibupüssi ja nooli välja arutades) Nii - (pöörab end voodi alt välja, laadib püssi ja roomab rõdule) - Ah, seal see kassi-volask istubki - ja veel meie värava posti otsas! Oota - sa! (sihib hoolega ja laseb, kuulda kassi heledat kisa).
- Parku: (röömsalt keksides) Täistabamus! - Ja sealt tuleb jälle Murr - kuulis kassi kisa - uudishimulik on see pärdik - alles sai vopsu pihta - oota aga - ! (laadib uuesti püssi ja asub sihtima).
- Matilde: (hüppab riiuli varjust välja, veepüstol käes) Vibu ja nooled käest ja käed üles!
- Parku: (kohkunult) Ke- kes sa oled?
- Tädi Matilde: (naerab tehtult madala häälega)
- Parku: Mis sul siin minu toas on otsimist?! Kao kohe! (sihib Matilde peale).
- Tädi Matilde: (Laseb püstolist veejoa Pärkule näkku) Pane vibu ja nooled käest - ütlesin!
- Parku: (taganeb kohkunult, pannes vibu ja nooled maha) Ma - ma - juba panen kõik see aeg - näed ju - !
- Tädi Matilde: Nüüd näen, mu ingliske - !
- Parku: Ingliske - siis - siis Tädi Matilde, (pettunult) ja mina arvasin juba, et keegi tõeline röövel -
- Tädi Matilde: (tõmbab kaelarätiku näo eest, naeruga) Jah! Sinu armas Matilde - tädikene, keda sa nii pikkisilmi ootasid, on lõpuks jälle sinu juures - !
- Parku: (pahaselt) A-ah! - Nüüd ma saan aru - see olid sina, kes kõik mu lõksu niidid ümber sidus! - Oh, kuidas ma ettevalmistasin - alati sa rikud kõik ära - ja nüüd veel veepüstoliga - see on mage - tead!
- Tädi Matilde: (teisele püstolile koputades) Mul on teine püstol veel -

ja veel magedam... (asjalikult) Nüüd koristad toa ja risu pörandalt!
- Ja ütle, mis on aias lillepeenardel toimunud - nagu ratsahobustega on kõik peenrad üle aetud - ?

Pärku: Ja-a! Võibolla et tulid hobused aeda - kui aia värav oli lahti -

Tädi Matilde: Võib olla küll - aga neil hobustel on olnud sinu kingad jalas - ja see ei või olla! Nii, et sina - ! Kuule poiss - lilledel trampimise jätab järele - ja vibupüssiga loomade peale laskmise unustad hoopis ära - nõnda ruttu kui võimalik - aru said!?

Mitu korda sa öieti oled lubanud ennast parandada - ?
Pärku: (trotsivalt) Midagi ei ole ma lubanud - ega luba kah!
Pää - sulle (näitab pikka nina ja pistab ukse poole jooksu) Mind sa enam kätte ei saa! - (tömbab ukse lahti, et välja lipsata, samas langeb lae all olev löks talle kaela, mattes ta kui kotti) Appi! Appi! Röövliid! (rabeleb ja püherdab telgi all)

Tädi Matilde: (hüppab tema juurde ja seob telgi riide alt kinni) Pole siin röövleid kuskil - ainult üks tiiger läks löksu! - See löks töötab väga hästi - nagu näha! -

Pärku: (pomiseb tusaselt omaette)

Tädi Matilde: Tiiger on löksus nii pai - enam ei mõirgagi -

Pärku: Tiiger ei taha mõirata - sest tal ei ole mõirgamise isu! - Tiiger tahab olla rahu -

Tädi Matilde: Kui tore tiiger! Tiiger võib siia koguni magama jääda - rahu! Ok! Head ööd! (asub ukse suunas minema)

Pärku: Oota - nüüd! Tiiger tahab rääkida -

Tädi Matilde: Mis see tiiger siis jutustab - kas dzunglilugusid - või on tiigril midagi muud südame peal? - (Tükk aega vaikust)

Pärku: (surutult) Lase mind nüüd siit kotist välja. -

Tädi Matilde: (Teeseldud imestusega) Kes see siis nüüd on - kes kõneleb? Mina arvasin, et tiiger? -

Pärku: Mina olen Pärku - tiiger läks ära -

Tädi Matilde: - Pärku, vaike ingliske, kuidas sa siis tiigri löksu langetsid? -

Pärku: (pahuralt pomisedes) - Igasugused äraandjad! - Lase mind siit välja ükskord ometi! -

Tädi Matilde: Ei tea, kuidas selle sõnakuulmisega oli? -

Pärku: Luban kuulata -

Tädi Matilde: - ja vibupüssiga koerte ja kasside laskmise järele jätta

Pärku: (vaikib tüki aega) - Luban - koristan toa ja killud ja peenrad - aga ma ei saa ju seda teha kui kõik see aeg siin kotis istun! -

Tädi Matilde: Ok! (arutab Pärku kotist välja) Ja telgi rullid korralikult kokku. -

Pärku: (hakkab porisedes telki kokku rullima)

Tädi Matilde: Nõnda - mine aga sinna taha - seinu poole - nii (kiirustab rõdule, pilk Pärkul, võtab kõie rõdult lahti) - Et sul ei tuleks jälle tuju aeda ronimiseks, võtan kõie alla kööki kaasa - samuti vibupüssi ja nooled. -

Pärku: (ohkab)

Tädi Matilde: Oo - pole viga! Nüüd lähen ja sean koogipanni tulele - ja praen sulle pannkooke - nagu ema lubas -

Pärku: Ara unusta aga kirsimoosi -

Tädi Matilde: Ei! Kus sellega - kui sina aga ei unusta näo ja käte pesemist! - (kõie ja vibuga alla kööki, ära)

- Pärku: Ooh! (kaib vihaselt toas ringi), lööb kokku-rullitud telgi jälle lahti). Milline ebaõnn! Kõie viis ta ka alla kööki - samuti vibupüssi - et teha ka ei taha midagi! - (komistab vaasi tükkidele) Ja need siin! - (Võtab ja heidab suuremad tüki rõdult alla, väiksemad kraabib jalaga vaiba alla) Ja see kuivanud heinapõhk! - (viskab lilled kah rõdult alla. Siis virutab plekkpurgi jalaga voodi alla ja telgi tagant järele) Noh! Nüüd on tuba korras, Tädi Sherlock-Holmes võib tulla pannkookidega - (käib rahutult toas edasi-tagasi) Jõle igav - nii et karju! - (Jääb riiuli ette TV juurde seisatama) Ah! TV - vaatame mis sealt siis tuleb? (keerab klõpsuga TV aparaadi peale).
- Hääl TV-st: (vähese susina peale) Tere õhtut! Väikesed sõbrad! Täna sel lastetunnil muinasjutupõimik muusika ja tantsuga: "Mis suvelilled jutustavad". - See oli päikesepaisteli ses kasesalus, põldude ja niitude keskel - täis sära- vaid suvelilli - (jutustaja hääl muutub vaikseks ja kaob algavasse muusikasse).
- Pärku: Päh! Seda ma arvasin - lastetund: "Mis suvelilled jutustasid" - kes seda enne on kuulnud, et lilled jutustavad - rumalus! - Oot, keerame teise laine - (pöörab klõpsatades TV teisele lainele ja läheb siis ja heidab end mugavalt voodile, viskub aga ka ühtlasi naeru-toosile, milline hakkab kähinal naerma).
- Pärku: (Hüppab voodilt) Tädi Matilde - jälle! - (nutuselt) Ma ei saa aru, kuidas ta oskab kõik - see tädi! (arutab toosi vaiba alt välja ja viib selle toolile) Naera siin - kui tahad - vana rumal naeru-toos! - (TV-st kostab "metsikulääne muusikat", mis on sissejuhatuseks algavale filmile) Aa! (toosile) Kuuled sa, "pang-pang"! Naera veel! Ta-ta-ra ta-ta-ra ta-ta-ra taa-raa (ümber tooli ratsutades) ta-ta-ra ta-ta-ra ta-ta-ra taa! Nüüd algab! (läheb heidab uuesti voodile. TV-s on alanud indiaanlaste lahing, kostab noolte vingumist püssipauke ja hobuste ajamist koos sõjakisaga. Tuba muutub järjest pimedamaks ja pimedamaks, ainult TV-ekraanilt vilksatub valgust, märkides tegevust ja liikuvust filmis - kõik muutub vaiksemaks, pimeneb ja vaibub).

Eesriie.

II pilt.

Pimeduses pildi muutus. Tagumine toa sein kaob ja avab suvise maastiku, kasesalu tihedate pöösaste ja roheline murulapiga, millel mõni üksik rohtukasvanud ja sammaldanud puukänd.

Tagaplaani läbib looklev teerada vasakult paremale, linnast järve äärde ja seal asuvasse tallu.

Kasesalu särab suvises päikesevalguses, mönuledes vaikselt tuules - nagu suvemuusikas.

Sinikelluke: (tõstab pea piiludes kõrgest rohust välja, ja vaatab kelmikalt ringi, tipib siis lagedale, käes heledat kelmikest helistades. Ruttab ühe karikakra juurest teise juurde, kes siis samuti rohusängidest ärkavad ja tippides murulagendikule ühiseks ringtantsuks keerutavad: Suvelillede tants).

Pärku hääl: (kaugelt) Ta-ta-ra ta-ta-ra ta-ta-ra taa-rra! Ta-ta-ra ta-ta-ra taa!

Suvelilled: (tants katkeb, lilled tõmbuvad hirmunult kobarasse, päid kokku pannes sosistavad) - Kuulete!?

Sinikelluke: See on Pärku - ta on ärganud!

Karikakrad: Vibukütt Pärku! -

Sinikelluke: Lillede ja loomade väenlane!

Karikakrad: See kuri Pärku! -

Sinikelluke: Ta tallab kõik metsalilled ja lilled kodu aias!

Karikakrad: Ja lõhub ja loobib -

Sinikelluke: Kive - ja laseb nooli! -

Karikakrad: Prahti ja risu heidab -

Sinikelluke: Kodu aeda ja metsa!

Karikakrad: Koorib puid ja murrab oksi -

Sinikelluke: Ei millestki tema hooli! -

Pärku hääl: (endiselt kaugel) Ta-ta-ra ta-ta-ra ta-ta-ra taa-rra, ta-ta-ra ta-ta-ra - taa!

Sinikelluke: Pögenegem, pögenegem pöösaste varju ja kõrgesse rohtu, kaugemale Pärkust ja tema teest! - (peidab end rohu sisse)

Karikakrad: (jooksevad endistesse kohtadesse kõrge rohu sisse ja pöösaste taha) Hoidke ta eest! Hoidke ta eest!

Kukelee: (joostes paremalt, nagu tahmane, silmus jalas, tõuseb rohtunud kännu otsa) Kuke-lee-guu - kekelee-guu! Igauks pögene-guu! Pärku on teel - Pärku on teel! Kuke- lee- leel! Tee- eel!

Näu: (pöösast välja hüpates, päevavarjuga, hiirelõks sabas) Uih - äuh! Kurr-näuh! Pärku! - kuhu me jookseme? -

Kukelee: Kuke-lee, ära kaugemale - e ! Kuuri või lauta! -

Näu: Fuih! Lauta - sel juhul jään siia -

Kukelee: Kuke- lee!

Murr: (ajab end pöösastest üles, selg ja tagupool nooli täis, uniselt ja pahuralt) Mis sa kisendad kuke-risu, sain just silma kinni - ja nägin unes suurt magusat lihakonti - (haigutab pikalt) - Mh! Öö läbi pea vahti ja nüüd ei saa ka mitte päeval puhata - urr!

Näu: (tõmbab Kukelee varju) Kukelee karjub, et pögenege- ee!

Kukelee: Jah! Kaugele- ee!

Murr: Mis pögenege- ee! Kelle eest?! Urr- rr!

Näu: Näu - näu, Pärku on teel!

Murr: Pärku - mis? Teel - siia - uuu - ur - ur - uuu!

Murr: Siis paneme plehku!--
 Näu: Näu-näu, kuhu - ja kähku!
 Kukelee: Meie lauta - või lakka?
 Näu: Mina lauta ei lähe! -
 Murr: Mina lakka ei taha!
 Kukelee: ükskõik kuhu - igalt poolt saab ta meid kätte!
 (korraga on kuulda kivide vihinat "viuu" ja "viuu"!)
 Näu, Murr ja Kukelee: (jooksevad edasi-tagasi pöösaste vahel)
 Appi! Uu-ur! Näu! Kukelee-lee!
 (tormavad siis lõpuks vasakule ja pörkuvad Hulkur-Intsu-
 ga kokku, lendavad kõik ülepea uperkuuti)
 Hulkur-Ints: Kuhu - kuhu te sõbrad tormate?!
 Köik: Hulkur-Ints! Kust sina tuled?
 Hulkur-Ints: Linnast - lähen süüa otsima! -
 Köik: Kas linnas siis süüa ei ole?
 Hulkur-Ints: Ei! Köik hiired ja rotid on söitnud maale suvitama ja
 kalad on elavhõbedat täis - ei kölba süüa...
 Pärku: (hää! eemalt:) Ta-ta-ra ta-ta-ra - ta-ta-ra taa! -
 Köik: (uuesti endises hirmus) Pärku on teel - Vibukütt Pärku!
 (tormavad uuesti vasakule)
 Hulkur-Ints: (neid takistades) Pidage - te jooksete ju talle vastu!
 Köik: Vastu?
 Hulkur-Ints: No-jah! Ta tuleb sealt - kivid lendavad ju sealt poolt!
 Köik: Oo - ! Siis teisele poole! (tormavad paremale minema)
 Hulkur-Ints: Pidage! Jääge paigale!
 Köik: Paigale? Siia?
 Hulkur-Ints: Siia jah! Siin on õige koht Pärkut oodata!
 Köik: Pärkut oodata?
 Näu: Näu - oled sa hull?
 Murr: Või muidu loll?
 Hulkur-Ints: Siia seame lõksu üles!
 Köik: Lõksu!? Mis lõksu?
 Hulkur-Ints: Kukelee - sina lenda üle aia koju ja too kuuri alt tör-
 vapott siia - kui välk!
 Näu: Näu - kas hakkame katust törvama? -
 Hulkur-Ints: Kui elu on armas, siis lenda -
 Murr: Sa kuuled - Välk too siia! -
 Hulkur-Ints: Ja sina Murr - too sealt õuest pesunöör - puu küljest -
 Murr: Kas pesu kah - ah-ah? (kohapeal joostes)
 Hulkur-Ints: Too nöör - puupea!
 Näu: Kas kuuled - puupea too kah! (naerab)
 Murr: (ära joostes) Kas see on kah õues?
 Näu: Näu - imet! Kui suureks ja vahvaks on muutunud Hulkur-
 Ints! - Sa hakkad mulle veel meeldima. -
 Hulkur-Ints: Minule aga ei meeldi sinusugune "pirts-preili".
 Näu: (päiksevarjuga ähvardades) Kuule Hulkur-Ints!
 Kukelee: (tuleb hingeldades) Kuke-lee välgupott - ei törvapott -
 on siin!
 Murr: (samuti kiiruga tulles) Ja siin on nöör - pesu jäi ma-
 ha - puupead ma ei leidnud! -
 Näu: See on sul endal otsas -
 Murr: No, kuule sa pirtsakas kassi-tanta! - (uriseb)
 Pärku: (hää! lähemal) Ta-ta-ra ta-ta-ra ta-ta-ra - taa-raa
 ta-ta-ra ta-ta-ra taa! -
 Hulkur-Ints: Nüüd ruttu! - (võtab nööri ja teeb sellele silmuse otsa)
 Köik: Ruttu - kus - mis?!
 Hulkur-Ints: Ruttu - seame selle silmuse tee maha - ja kui Pärku

Hulkur-Ints: tuleb, tombame ta silmusesse - triuh!
 Köik: Triuh!
 Kukelee: Siis määrime ta näo ja noka tahmaga - nagu ta minuga tegi!
 Nau: Tola! Pärkul pole nokka -
 Kukelee: Aga nagu on tal ikka! -
 Nau: Ja sul pole tahma, vaid törva!
 Kukelee: Törva! Mul on idee - Pärku määrime törvaga sisse!
 Murr: Ja siis laseme talle kõik maailma nooled selga ja -
 Nau: Ja paneme hiirelõksu sappa -
 Kukelee: (Naerdes) Kluh-kluh! Ise ütlesid kah - valesti! Pärkul pole saba - kluh-kluh!
 Nau: (turtsudes) Mis kluh! Siis paneme talle hiirelõksu suurevarba külge hoopis!
 Hulkur-Ints: Jätke nüüd! -
 Pärku: (lahedal, tuleb "ratsutades") Ta-ta-ra ta-ta-ra ta-ta-ra taa-raa...
 Hulkur-Ints: Köik köie kallale! - (asub köiest kinni, tema järel Murr ja siis Kukelee)
 Kukelee: Korraga - kukelee - ee!
 Nau: (kes tema kõrvale astunud, hüppab tagasi ja kraabib kõrva) Mis sa kisendad - kohe kõrva sisse!
 Kukelee: Kisendad! - Ma laulan! Ja on see minu viga, et sul on nõnda suured kõrvad!
 Nau: (talle päiksevarjuga virutades) Häbematu kuke-püks! Minul suured kõrvad! - Minul on kõige pisemad, valgemad ja ilusamad kõrvad terves linnas! Aga sinul ei ole üldse kõrvu - sellepärast sa ei kuule - ja karjud nõnda!
 Murr: Urrr! Kui te vait ei jää - siis...
 Hulkur-Ints: Kössss! tss! (Näule) Mine siit - mine sinna tee äärde pöösasse ja anna meile sealt märku - kui Pärku on astunud silmusesse - ruttu! Ruttu!
 Nau: Heh! Muidugi on see targem kui siin köie otsas karjuda! (läheb kiiresti pöösasse)
 Pärku: (vibupüss käes, tuleb "ratsutades") Ta-ta-ra ta-ta-ra... ta-ta-ra taa-raa...
 Murr: Urr!
 Kukelee: Kluk!
 Hulkur-Ints: Kuss-kutt!
 Pärku: (Jääb silmuse sisse seisma, uurides pöösa poole, mille varjul Hulkur-Ints, Murr ja Kukelee) Mis see siis oli? Ma kuulsin selgesti sealt pöösast kassi turtsumist? Oot! Laseme igaks juhuks paar noolt sinna - (paneб vibupüssi palge)
 Nau: (hüppab pöösast välja, päevavarjuga vehkides) Nau - nüüd!
 Hulkur-Ints: (veab köiest) Hiu-upp! Korraga!
 Murr: (samuti) Urr-auh! Urr-auh!
 Kukelee: Tõmba peale-ee! Peale-ee!
 (Tõmbavad silmuse kokku ümber Pärku jalgade)
 Pärku: (langeb teele maha, heidab vibupüssi käest) Appi! Appi!
 Teised: (Hüppavad ta juurde ja mässivad ta köiega kinni)
 Hulkur-Ints: Siuh ja säuh!
 Murr: Murr- ja mauh!
 Kukelee: Kukelee-ee!
 Nau: Kukkus lõksu - he-he hee-ee!
 Pärku: (maas vehkides ja end veeretades) Appi! Appi!

Pärku: Tä-di - tä-di - Ma- til-deee!
(Muutub äkki pimedaks).

E e s r i i e .

III pilt.

Sama nagu esimene pilt. Pärku tuba. Tuba on hämardunud, päike loojunud. Riiulilt TV-st kuuludub endiselt indiaanlaste sõjakisa, noolte vihinat ja püssipauke.

Pärku: (voodi all, kus rapsib ja vehkleb käte ja jalgadega, karjundes valjult) App-ppiii - appi-iii! Tä-diii Matil-deee - appii-iii!

Matilde: (tuleb alt köögist, joostes, valges põlles, koogiliua ja piimakannuga) Helde vägi! Mis siis siin on? - Ma olin just poolel teel kookidega - kui korraga - appi ja appi! (paneab asjad käest lauale, ringi vaadates)

Pärku: (täiest körist) Appii-ii!

Matilde: (töttab voodi juurde ja tirib Pärku sealt alt välja) Voodi all - mis sa sealt otsid? - (pannes ta voodile istuma) On sul küll aga ideed - ronid voodi alla ja hakkad karjuma? -

Pärku: (segaselt) Mina - ma - ei tea - aga nad tormasid kõik ühekorraga mu kallale - sidusid kinni - ja -

Matilde: No-jah! (läheb TV juurde ja sulgeb selle) Pole ime - selline pörgu kära - tagaajamine ja tapmine - et ka TV-s paremat lastele ei näidata!

Pärku: Ei, ei - need ei olnud indiaanlased, vaid -

Matilde: Vaid? - Kes siis?

Pärku: Nemad kõik, siit väljast: Murr, Näu ja Kukelee - ja see kole hulkur kass - Hulkur-Ints, see oli nende juht! Tädi Matilde - tead, nad nägid välja justkui inimesed - ja -

Matilde: Justkui inimesed? -

Pärku: Jah, ja nad rääkisid - karjusid ja olid minu peale vihased, väga vihased! -

Matilde: Jah, loomad tunnevad samuti valu ja on vihased ja nutavad, kui neid löuakse, kividega loobitakse või nooltega - Kõik tunnevad valu, loomad ja linnud - samuti lilled, pöösad ja puud - need murduvad ja närtsivad! -

Pärku: (nühib käega silmi) Nad lubasid mu tõrvaga sissemäärada - ja - ja kõik maailma nooled mu peale lasta - ja hiirelõksu - ja - (nuttes) ma enam ei tee nii - ei tee - ! Ma luban Tädi Matilde - usu mind! Tõesti!

Matilde: (Pärku pead siludes) Ma usun sind! - Rahusta end nüüd - see oli vaid unenägu - (seab tooli laua juurde) Istu nüüd siia - siin on piim ja pannkoogid ja - ja muidugi, kirsimoos - see jäi veel alla kööki, toon selle kohe siia! (töttab ära)

Pärku: (touseb voodilt) Nagu inimesed - tunnevad valu ja nutavad - kas nad tõesti räägivad omavahel - võibolla - omas keeles? Näu ja Hulkur-Ints, Kukelee ja Murr - Murr? (hiilib rõdule) Murr - Murri, kas kuuled mind? - Tule siia - (vilistab tassa ja pikalt) Murri! (tuleb ja võtab liualt koogi ja läheb sellega siis uuesti rõdule) Murr - Murri - Murri (vilistab kutsuvalt, mille peale kostab Murri küsiv "auh-auh", viskab

- Pärku: - koogi alla) Võta! Ära karda - Murrikene! -
- Matilde: (kes on moosikausiga uksele ilmunud, jaab imestunult kuulata, siis endale) Imede-imet saab siin veel kuulda ja näha! Vaata, et veel rabandust ei saa! - (astub moosiga tuppa)
- Pärku: (rõdult tuppa astudes) Ma pole mingi väike ingliske - vaid poiss - Pärku!
- Matilde: Tore! Sa meeldid mulle poisina ka palju rohkem - Pärku! (seab ta laua taha istuma, valab piima kruusi) Hakka aga nüüd sööma - (vaatab Pärku söömist, siis mõttes vähe aja pärast) Ma mõtlen - et vibulaskmine on väga tore ja kasulik sport!
- Pärku: (pool kohkunult) Ta - di ?
- Matilde: Päril tõesti! Ma hakkas ka seda harjutama! -
- Pärku: Mi-is?
- Matilde: Võime ju koos seda teha - Kalevi spordi seltsi juurde asutati hiljuti vibuspordi harrastajate osakond - osteti isegi marudad vibud - ja sa peaksid nägema, milline laskevälil neil on - ja nii suured ja kõrged märklauad - 50-meetri peal!
- Pärku: (on suu pärani pealt kuulanud) Ja - ja, kas sa arvad, et mina - meie - saame tõesti sinna minna - harjutama ja märki laskma?
- Matilde: Mitte märki laskma üksi - vaid teistega võistleva - miks mitte - kui astume sinna liikmeks! Lihtne asi, selle ma korraldan - tunnen neid tegelasi seal. - Söö aga nüüd rahulikult edasi! -
- Pärku: Tädi Matilde, sa oled tõesti hiigla käre - ainult kahju, et sa ei ole poiss. -
- Matilde: (puhkeb lõbusalt naerma, läheb siis TV juurde ja pöörab sellele esimese laine peale, võtab tooli, seab TV ette ja istub sellele. TV-st hakkab endiselt kostma "Suvelillede tantsu" muusikat)
- Pärku: (nihutab oma tooli tädi tooli kõrvale, võtab koogi ja piimakruusi kätte ja istub tädi kõrvale. Mõlemad kuulavad muusikat ja vaatavad tantsu).
- Pärku: (vähe aja pärast) Tädi Matilde, kas - kas on võimalik metsalilli istutada aeda? -
- Matilde: Aga muidugi - Pärku! Aga metsalilledel on tihti õrnad juured ja kui neid ümberistutada - siis tuleb võtta koos sama mullaga, mille sees nad kasvanud - nõnda et neil on aegapidi võimalus uue olukorraga harjuda ja kohaneda. -
- Pärku: Ma mõtlen, et sinna trambitud peenrale - rõdu alla - sinna võiks istutada suvelilli - mis sa arvad - sinikellukesed ja kerikakraid? -
- Matilde: Muidugi - Pärku! (Teda emmates).

Eesriide.